

Helénistická fyzika, astronomie a matematika

Vědecká [práce](#) v Alexandrii rozkvétala i několik století našeho letopočtu. Nic na tom nezměnil fakt, že v roce 30 př. n. l. byl Egypt připojen k římské říši. Římané sice pociťovali vůči [Řekům](#) určitý pocit méněcennosti, ale rozvoji řecké vědy nebránili. Římané byli vynikající technici, právníci a vojáci, ale k rozvoji matematiky a fyziky příliš nepřispěli - omezovali se na encyklopedické zpracování poznatků řecké vědy.

LUCIUS SENECA (4 př. n. l. - 65 n. l.) je znám svým spisem *Otázky přírodovědy* (*Naturales quaestiones*), který má sedm knih a používal se ve středověké Evropě jako učebnice fyziky. **PLINIUS STARŠÍ** (24 - 79 n. l.) je autorem *Historie přírody* (*Naturalis historia*), která má 37 knih a je kompilací poznatků 2000 přírodovědných spisů. Sám autor položil život při vědeckém bádání - pozoroval zblízka [výbuch](#) Vesuvu. V tomto díle je také zmínka o pravidelných rozestupech mezi listy na stonku (resp. na větvičkách) rostlin, které jsou současně pravidelně kolem stonku otočeny. Později byla prokázána souvislost [uspořádání listů rostlin](#) s [Fibonacciho posloupností](#).

Na tyto učence pak ve svých pracích navazovali [Apollonius](#) z Pergy, [Ktesibios](#), [Filon](#) z Byzantia, [Heron](#) Alexandrijský a další.

© **Encyklopedie Fyziky** (<http://fyzika.jreichl.com>); **Jaroslav Reichl, Martin Všeticka**

Licence <http://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/3.0/> zakazuje úpravy a komerční distribuci.